

СТК ЈОСИП КОЛУМБО

Београд

Датум: 6.7.2025.

ПРЕДМЕТ: Одговор на захтев за преиспитивање одлука Извршног одбора СТСС

Поштовани,

Поводом Вашег захтева за преиспитивање одлука Извршног одбора Стонотениског савеза Србије (у даљем тексту: Савез), конкретно:

1. Одлуке о усвајању Правилника о чланаринама и накнадама и
2. Одлуке о усвајању Пропозиција лигашких такмичења

уз наводе о наводној повреди члана 4. став 3. и 4. Закона о спорту Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 10/2016, 18/2020), овим путем достављамо одговор.

О основаности навода о дискриминацији

Ваши наводи да се утврђивањем различитих чланарина за домаће и стране спортисте врши дискриминација по основу држављанства, односно како сте то навели дискриминација између домаћих и страних спортиста, нису основани, из следећих разлога:

- Одлука о различитој висини чланарине за стране спортисте није донета на основу њихове националности, већ на основу статуса **"страног играча"**, што је у спорту легитиман организациони и административни критеријум, широко прихваћен у европској и светској спортској пракси.

- 50% износа чланарине који уплаћују страни играчи усмерава се у Фонд за развој младих играча, што је јасно прописано и објављено у Пропозицијама. Средства се користе за подршку домаћим младим спортистима, што је директно у складу са циљевима спорта у смислу одредаба Закона о спорту РС.

У наредних неколико реченица покушаћемо да вам ближе објаснимо шта у ствари значи реч „дискриминација“ у смислу одредбе Закона на коју се погрешно позивате.

Примери стварне дискриминације у спорту би били следећи:

1. Изричита забрана учешћа у такмичењу на основу националности

– Нпр. правило: „Страни држављани не могу учествовати у националној лиги.”

2. Различити спортски услови без оправданог разлога

– Нпр. дозвољавање само домаћим играчима да наступају у некој категорији, без спортског или организационог разлога.

3. Већа такмичарска или финансијска обавеза само за одређену националну/етничку групу

– Ако би нпр. само поједини странци (нпр. из Шпаније) морали плаћати већу котизацију, то би била директна дискриминација.

4. Одбијање лиценцирања тренера или судија на основу држављанства, без других разлога

– Нпр. српски савез не признаје страну диплому тренера само зато што је „странац”, без разматрања квалитета.

Шта се не сматра дискриминацијом у смислу одредаба наведеног Закона о спорту:

1. Различити износи чланарине ако су засновани на оправданим критеријумима, нпр. административним трошковима, улагањем у младе, итд.

2. Ограничење броја странаца у тиму, што је пракса у многим спортовима и има за циљ развој домаћег кадра.

3. Условљавање права наступа у плеј-офу бројем одиграних мечева – ако се примењује на све равномерно.

4. Системи бодовања или лиценцирања који важе једнако за све, без обзира на држављанство.

Дакле, дискриминација постоји само ако је: заснована на заштићеном личном својству (нпр. националност, пол, вера); без објективног и разумног оправдања; доводи до неповољнијег положаја одређене групе у односу на друге.

Суштински, да би одређена мера или одлука спортске организације представљала **дискриминацију у смислу одредбе члана 4. став 3. и 4. Закона о спорту**, морају бити испуњени одређени услови – у складу са општим принципима права, Уставом и Законом о забрани дискриминације.

У том смислу, сврха одлуке је јавног интереса, а никако дискриминација, како ви то слободно и паушално наводите.

Разлика у чланарини има легитимну, објективну и пропорционалну основу, те није у супротности са начелима равноправности из Закона, а посебно не представља никакав вид дискриминације.

О наводима у вези са Пропозицијама лигашких такмичења

1. Разликовање по основу статуса (не националности)

Наиме, усвојене Пропозиције не праве разлику по основу држављанства у смислу личног својства (нпр. да је неко Србин, Хрват, Италијан), већ се критеријум односи на **спортски статус – домаћи/страни играч**.

Такав критеријум јесте **административни** и уобичајен је у спортским системима, а свакако **није усмерен против конкретне националности**, него ради **регулације равномерне употребе ресурса у такмичењу**.

Упоредно: Фудбалски савези, кошаркашке и одбојкашке лиге у ЕУ прописују лимите броја странаца у саставу или прописују квоте за домаће играче – и то није сматрано дискриминацијом ако је циљ легитиман.

2. Легитиман циљ: развој домаћих играча и такмичарске регуларности

Виши праг за наступ странаца (50% уместо 25–30%) има **два легитимна циља**:

а) Развој домаћих играча, што је јавноправни циљ у складу са одредбама Закона о спорту, који као основне циљеве спорта наводи између осталог "развој домаћег спорта, омладине и спорта деце, повећање учешћа у спорту, стварање сопственог играчког и стручног кадра" итд.

Пропозиције стимулишу клубове да се не ослањају и не пројектују успех на појединачне странце који наступају повремено, већ да ангажују или развијају домаћи кадар.

б) Регуларност и континуитет, како не би дошло до тога да странац који одигра само 2–3 меча па се након тога прикључи у доигравању, и на тај начин **нелегитимно утицао на исход**, што се жели спречити кроз праг 50% + 1 меч, при чему су за домаће играче, ови критеријуми су нижи јер су домаћи играчи стално присутни у клубовима и ангажовани дугорочно.

Дакле, различити проценти су разумно и пропорционално одређени, с обзиром на различите спортске улоге и циљеве.

3. Ставови Повереника и судова: није дискриминација ако постоји оправданост

Према пракси Повереника за заштиту равноправности и судовима, **дискриминација постоји само ако разликовање нема легитиман циљ и није пропорционално**, а у спорту је дозвољено разликовање ако је **усмерено на спортски развој и очување фер услова**.

У одлуци Савеза и конкретно нашој ситуацији, постоји **спортско-организационо оправдање**, и разлика није заснована на личном својству (нпр. раса, нација), већ на **улози у систему такмичења**.

Дакле, суштина је у томе да разликовање није засновано на националности као личном својству, већ на статусу играча (домаћи/страни), што представља легитиман критеријум у спортској регулативи, затим да је циљ утврђивања већег процента наступа за стране играче у други и трећи део такмичења оправдан и усмерен ка развоју домаћих играча и омогућавању њиховог већег ангажовања у такмичењу, што је у складу са законом и јавним интересом те очувању такмичарске регуларности, спречавању доласка странаца само за завршне фазе такмичења, што би нарушило фер такмичење.

Овакав систем омогућава клубовима да у складу са спортским принципима улажу у свој домаћи играчки кадар, а не да се ослањају искључиво на повремени ангажман странаца, што доприноси унапређењу целокупног такмичарског и развојног система.

Према пракси и ставовима релевантних органа за заштиту равноправности, као и судској пракси, оваква разлика у условима наступа није дискриминација, јер постоји легитиман, пропорционалан и објективан разлог који је у јавном интересу спорта.

Коначно, такве регулативе су уобичајене у спортским савезима широм Европе и света, и служе управо као средство подстицаја домаћег спорта и очувања фер такмичења.

Ова правила важе за све стране играче, равномерно, и представљају спортски критеријум, а не дискриминацију.

О легитимности и оправданог правног интереса подносиоца

Напомињемо и да клуб подносиоца захтева, према евиденцијама Савеза, годинама уназад није учествовао ни са једним дететом у систему такмичења млађих категорија, што додатно доводи у питање основаност противљења мерама које за циљ имају унапређење управо тог сегмента.

Као организација од јавног интереса, Савез има законску и статутарну обавезу да даје предност развоју домаћег спортског кадра, а посебно младих спортиста, и то ни на који начин не представља дискриминацију у правном смислу, већ спровођење спортске политике у интересу свих чланова.

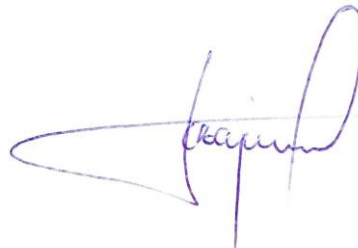
Закључак

Имајући у виду све напред наведено:

- Ваш захтев се одбија као неоснован
- Донете одлуке Савеза остају на снази у целости
- Савез задржава право да, у случају даљег понављања неоснованих захтева са истим садржајем и циљем опструкције рада органа Савеза, примени мере предвиђене статутом и правилницима у циљу заштите институционалног интегритета.

Стонотениски савез Србије остаје отворен за конструктивне предлоге, али неће толерисати злоупотребу права и понављање правно неутемељених тврдњи с циљем дестабилизације система.

С поштовањем,

**Председник правне комисије СТСС и
Члан извршног одбора СТСС задужен за
правна питања
Горан Кљајић**

**Председник СТСС и ИО СТСС
Предраг Ничић**